

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/69/2018
Identifikačné číslo spisu:	7111231422
Dátum vydania rozhodnutia:	21.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7111231422.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. T., bývajúceho v W., zastúpeného JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15 C 346/2011, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. októbra 2015 sp. zn. 6 Co 63/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 5. novembra 2013, č. k. 15 C 346/2011-105 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 792,82 € s 9,25 % úrokom z omeškania od 30.1.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu a žalovanej rozsudkom z 27. októbra 2015 č. k. 6 Co 63/2014-148 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny okrem výroku o úrokoch z omeškania od 30.1.2011 do zaplatenia a výroku o trovách konania, ktoré zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu škody za nezákonnú väzbu. Námietku žalovanej, že právo na náhradu škody žalobcovi nevzniklo, lebo si väzbu zaviniť sám označil za neopodstatnenú, a preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním 4. januára 2016, a to v jeho potvrdzujúcej časti. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Mala za to, že jej v rozhodnutí nebola poskytnutá jasná a zreteľná odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému. V priebehu konania opakovane poukazovala na skutočnosť, že v prípade žalobcu je daná existencia zavinenia väzby, ktorá ex lege vylučuje vznik práva na náhradu škody z titulu rozhodnutia o väzbe. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za nepreskúmateľné, nesprávne a arbitrárne. Nesúhlasila s právnym posúdením veci odvolacím súdom. V súvislosti s vyššie uvedeným

navrhla, aby dovolací sú napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcej časti spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k predmetnému dovolaniu nevyjadril.

5. Dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalovaná), v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo možné dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

8. Dovolanie žalovanej smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. Dovolanie žalovanej nesmeruje proti rozsudku uvedenému v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., a preto v zmysle § 238 O.s.p. nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

9. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Povinnosť skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z týchto väd vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.

10. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

11. Žalovaná namietala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

12. Žalovaná vyvodzovala procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že jej v rozhodnutí nebola poskytnutá jasná a zreteľná odpoveď na riešenie konkrétného právneho problému. Mala zato, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku existencie vzniku práva žalobcu na náhradu škody z titulu rozhodnutia o väzbe. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za nepreskúmateľné.

13. V súvislosti s námietkou žalovanej o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

14. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky p o d R 2/2016, považuje dovolací súd z a plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

15. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade

nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Odvolací súd sa v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia osobitne zaoberal odvolacími námietkami. Odvolací súd poukázal na to, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p., alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Odvolací súd zdôraznil, že „požitie“ alkoholu a „vulgárne“ nadávky (ktorých sa mal dopustiť žalobca v rozhodnom období), nie sú dôvodom na uvalenie väzby. Konštatoval, že dôvodom väzby bolo trestné oznámenie matky žalobcu, v ktorom uviedla, že sa jej žalobca vyhrážal a ktoré bolo motivované tým, že nemala rada družku žalobcu a zároveň chcela, aby sa žalobca podrobil protialkoholickéj liečbe. Poukázal na skutočnosť potvrdzujúcu to, že si žalobca väzbu nezavinil sám, a to na uznesenie Okresnej prokuratúry Košice - okolie zo dňa 26.1.2010 č. k. 1 Pv 776/09-21, ktoré sa nachádza na č. l. 10 spisu, v ktorom je konštatované, že trestné stíhanie voči Ladislavovi Vlasatému sa zastavuje z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) teda podľa dovolacieho súdu dostatočne spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Skutočnosť, že žalovaná má odlišný právny názor než konajúce súdy bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ňou tvrdenú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

16. Žalovaná z hľadiska obsahového v dovolaní namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, rovnako rozhodnutie súdu prvej inštancie, spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

17. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej nesprávnosti tvrdenej dovolateľkou a nevyšli najavo ani iné nedostatky uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 238 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.